

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 15Csp/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316208462
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Donič
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2017:8316208462.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Vladimírom Doničom v právnej veci žalobcu: CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., IČO: 35 886 013, Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, práv. zast. Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, IČO: 36 856 584, Mlynské Nivy v49, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: D. Š., T.. XX.X.XXXX, O.. XX. T. XXXX/X, XXX XX R.É., v konaní o zaplatenie 341,69 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalobu žalobcu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu vo výške 341,69 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľnou, a.s. dňa XX.X.XXXX zmluvu o sporozírovom účte. Predmetná zmluva bola následne modifikovaná Dodatkom č. 1 zo dňa 8.12.2004. Ďalej žalovaný uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou dňa 26.7.2002 zmluvu o kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru vo výške 497,91 eur. Predmetná zmluva bola následne modifikovaná Dodatkom č. 1 zo dňa 29.7.2003, na základe sa zmenila výška rámca kontokorentného úveru na 863,04 eur. Obsah zmluvy o kontokorentnom úvere bo následne modifikovaný na základe Dodatku č. 3, zo dňa 8.12.2004. ďalej žalovaný uzatvoril zmluvu zo dňa 18.11.2005, ktorej predmetom bolo poskytnutie bankových produktov v kombinácii Balík EXTRA, zriadenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX a zároveň poskytnutie kontokorentného úveru s výškou úverového rámca 863,04 eur. Dňa 6.11.2006 uzatvorili Slovenská sporiteľňa a žalovaný zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb, predmetom ktorej bola zmena Balíka EXTRA, nahradenie zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru alebo povoleného prečerpania k účtu. V zmysle zmluvy poskytla Slovenská sporiteľňa žalovanému povolené prečerpanie do výšky 1.493,73 eur, s čím bol žalovaný oboznámený na základe Oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 6.11.2006. V zmysle § 1 ods. 3 zák. č. 258/2001 o spotr. úveroch zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Žalovaný uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou dňa 30.12.2009 zmluvu o osobnom účte. Ďalej zmluvu o vydaní a používaní kariet VISA dňa 13.6.2000. Súčasťou zmlúv sú Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 15,10% ročne. Žalovaný využil možnosť čerpať úver od Slovenskej sporiteľne, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiaval a so splácaním sa dostal do omeškania. Listom zo dňa 22.10.2013 vypovedal úverovú zmluvu a žiadal splatenie celého zostatku. Slovenskej sporiteľni teda vznikla pohľadávka 460,69 eur, pozostáva z istiny 416,72 eur, riadneho úroku 0,12 eur, debetného úroku 4,94 eur, úroku z omeškania 8,91 eur od 27.3.2014 - od prvého dňa omeškania do dňa postúpenia predmetnej pohľadávky. Predmetná pohľadávka sa nachádza vo výpise z bankovej knihy pod č. 447,

ktorá preukazuje výšku postúpenej pohľadávky. Slovenská sporiteľňa a žalobca uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 27.3.2014 a Slovenská sporiteľňa oznámila postúpenie pohľadávky dňa 1.4.2014 žalovanému.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, ale na pojednávaní uviedol, že žalovanú sumu už preplatil a preto nie je ochotný už nič platiť.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby zo dňa 31.8.2016 s prílohami, a to zmluvou o sporožirovom účte, zmluvou o vydaní a používaní bankomatových kariet k sporožirovému účtu, zmluvou o vydaní a používaní kariet VISA Elektron k sporožirovému účtu, zmluvou o vydaní a používaní bankovej karty, obchodnými podmienkami pre vydávanie a používanie bankovej karty, dodatkom k zmluve o kontokorentnom úvere, dodatkom č. 1, 3, zmluvou o poskytnutí balíka, zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, zmluvou o osobnom účte, oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania, obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet, sadzovníkom poplatkov, odstúpením od zmluvy, oznámení o postúpení pohľadávky, upomienkou, výpisom z účtu a zistil tento skutkový stav:

5. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 26.7.2002 zmluvu o kontokorentnom úvere, ktorá bola nahradená zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby, predmetom ktorej bola zmena Balíka EXTRA, vedenie bežného účtu a poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok.

6. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva, ktorá je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou, a to vzhľadom na povahu účastníkov, kde žalovaný je spotrebiteľom, ktorý zmluvu uzavrel na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb (čo vyplýva i z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu) a právny predchodca žalobcu je podnikateľom v oblasti poskytovania pôžičiek. Preto na uvedený právny vzťah medzi účastníkmi konania súd aplikoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

7. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8. Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že od zmluvy o poskytnutí kontokorentného úveru, ktorá bola medzi účastníkmi konania uzavretá, právny predchodca žalobcu odstúpil listom zo dňa 11.10.2013.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže toto odstúpenie od spotrebiteľskej zmluvy má účinky ex tunc, teda späťne ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o poskytnutí kontokorentného úveru sa od začiatku zrušila, pričom v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

10. Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy je teda povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne stanovuje § 457 OZ, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve.

11. V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

12. Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

13. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal.

14. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

15. Žalobca síce nepredložil súdu listinu preukazujúcu doručenie odstúpenia žalovaného od zmluvy, avšak podľa čl. IX bodu 3 zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 26.7.2002, písomnosť doručovaná poštou sa v tuzemsku považuje za doručení v tretí deň po jej odoslaní. Z uvedeného je zrejmé, že objektívne mohol právny predchodca žalobcu odoslať odstúpenie od zmluvy už dňa 12.10.2013, pričom dňa 16.10.2013 bolo možné považovať odstúpenie od zmluvy za doručené žalovanému.

16. Nepreukázanie určitej skutočnosti žalobcom ako dodávateľom nemôže ísť na úkor žalovaného ako spotrebiteľa, nakoľko pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2013 č. k. 4 Obdo 45/2012).

17. Dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť 16.10.2013 a uplynula 16.10.2015. Žaloba na súd bola podaná až 12.9.2016, teda po jej uplynutí.

18. Vzhľadom na uvedené, musel súd žalobu z dôvodu premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnuť.

19. Odstúpením od zmluvy podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. sa zmluva účastníkov od začiatku zrušuje a nároky žalobcu sa už posudzujú ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde dochádza k plneniu z právneho dôvodu, ktorý odpadol (zánik zmluvy o pripojení).

20. Zrušením zmluvy došlo k bezdôvodnému obohateniu (§ 451 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako veriteľ mohol hneď od momentu zrušenia zmluvy vedieť, kto sa bezdôvodne obohatil a v akom rozsahu. Je nepochybné, že žalobca sa sám rozhodol zrušiť zmluvu, aj keď mohol využiť iné prostriedky, ktoré zmluvu nerušia. K zrušeniu zmluvy došlo v dôsledku odstúpenia od nej dňa 11.10.2013. Pretože k došlo zrušeniu zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej a žaloba bola podaná na súde až dňa 12.9.2016, stalo sa tak po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby na priznanie bezdôvodného obohatenia.

21. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/72/2013 zo dňa 25.10.2013, sp. zn.12Co/60/2012 zo dňa 30.10.2012, sp.zn. 3Co/8/2014 zo dňa 2.4.2014.

22. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2013 č. k. 4 Obdo 45/2012, ktorým Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutia Okresného súdu a Krajského súdu, ktorými bolo zastavené konanie začaté spotrebiteľom proti nebankovej spoločnosti o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Najvyšší súd SR rozhodnutia nižších súdov zrušil a judikoval, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa v predmetnom konaní spotrebiteľka domáha, má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa má preto postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho sa na ňu vzťahuje zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Dovolací súd na margo uvedeného dodal, že pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa a v tejto súvislosti aj v rámci ukladania poplatkovej povinnosti treba uprednostniť výklad, ktorý je na prospech poplatníka.

23. Aj v prejednávacom prípade má nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve.

24. Aj v prípade, že by žalobca (jeho právny predchodca) od zmluvy o kontokorentnom úvere účinne neodstúpil, súd by považoval nárok z predmetnej zmluvy za premlčaný.

25. Z § 100 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby (podľa § 111 Občianskeho zákonníka).

28. V zmysle bodu X., článku 4. zmluvy veriteľ je oprávnený vypovedať zmluvu, ak dlžník nečerpал úver v priebehu šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov. Z výpisu z účtu je zrejmé, že poslednú úhradu vykonal dňa 14.9.2011 v sume 456,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný už nečerpал úver, iba ho splácal, pričom viac ako dva roky bol v omeškaní s úhradou prečerpania na bežnom účte.

29. Vychádzajúc z uvedených ustanovení zmluvy o kontokorentnom úvere je súd toho názoru, že žalobca (jeho právny predchodca) ako veriteľ mal pritom právo zmluvu vypovedať potom, čo dlžník nečerpал úver v priebehu šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov. Je zrejmé, že pred uplynutím lehoty splatnosti úveru nebol žalobca oprávnený uplatniť si nárok na súde. Žalobcovi tak vzniklo právo vypovedať zmluvu už dňa 15.9.2012 (t. j. 6 mesiacov po poslednom zaznamenanom pohybe na účte žalovaného), čo by malo za následok ukončenie zmluvného vzťahu, v dôsledku čoho si žalobca mohol následne, dňa 16.9.2012, uplatniť nárok voči žalovanému. V danom prípade by však došlo k uplynutiu premlčacej doby dňa 16.9.2015, teda pred podaním žaloby (žaloba bola žalobcom podaná na tunajšom súde 12.9.2016).

30. Súd v súvislosti s uvedeným názorom na určenie začiatku plynutia premlčacej doby pri kontokorentnom úvere poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/750/2014 zo dňa 29.05.2015.

31. Podľa názoru súdu tak splatnosť kontokorentného úveru s poukazom na bod X., článok 4. zmluvy zo dňa 26.7.2002 nastala najneskôr dňom 16.9.2015.

32. V zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Vyššie uvedený výklad ustanovení zmluvy je pre spotrebiteľa priaznivejší, nakoľko jednoznačne umožňuje určiť splatnosť prečerpania kontokorentného úveru. Ak by súd pripustil výklad, že žalobca (jeho právny predchodca) jedine skutočným vypovedaním zmluvy je oprávnený určiť začiatok plynutia premlčacej doby, mohlo by zo strany žalobcu dôjsť neprimeranému predlžovaniu splatnosti dlhu a následnému navyšovaniu dlžnej sumy o úroky z omeškania, prípadne o ďalšie sankcie plynúce zo zmluvy pre spotrebiteľa v prípade jeho omeškania. Zároveň by tak mohlo dôjsť k úmyselnému odďaľovaniu začiatku plynutia premlčacej doby, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa.

34. Začiatok plynutia premlčacej doby je objektívna kategória a v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, nie odo dňa kedy došlo k jeho skutočnému výkonu.

35. Odhliadnuc od vyššie uvedeného súd poukazuje aj na ďalšie názory týkajúce sa začiatku plynutia premlčacej doby pri kontokorentnom úvere a dáva do pozornosti ust. § § 715 ods. 4 Obchodného zákonníka ako aj výklad k tomuto ustanoveniu, podľa ktorého banka je povinná oznámiť bez zbytočného odkladu majiteľovi účtu výšku zostatku jeho účtu ku koncu kalendárneho roka. V zmluve o bežnom účte môže byť dohodnuté, že banka v súlade s § 710 Obchodného zákonníka prevedie do určitej čiastky príkazy majiteľa účtu k platbám, i keď nie sú na účte potrebné peňažné prostriedky (tzv. kontokorentný úver). Z uvedeného vyplýva, že bežný účet môže byť zriadený s úverovým rámcom, ktorý umožňuje klientovi skĺznuť do mínusového, debetného zostatku, avšak len v rozsahu stanoveného

úverového rámca. Základom kontokorentného úveru je tzv. kontokorentný účet vedený v banke, ktorý je kombináciou bežného a úverového účtu. Poskytnutie kontokorentného úveru umožňuje majiteľovi bežného účtu ísť do debetu, stanoveného ako úverový limit, a tak čerpať dohodnuté finančné prostriedky. V priebehu roka, tak ako nabiehajú platby na bežný účet, je stav kontokorentu neustále v pohybe. Po uplynutí jedného roka, je majiteľ bežného účtu povinný kontokorentný úver vyrovnať.

36. Uvedené ustanovenie všeobecných spôsobom stanovuje splatnosť kontokorentného úveru ku koncu kalendárneho roka. Určiť splatnosť úveru, ktorý je predmetom tohto konania, by uvedeným výkladom bolo možné už ku dňu 31.12.2011, teda ku koncu kalendárneho roka, v ktorom došlo k poslednému pohybu na účte žalovaného (úhrada dňa 14.9.2011, výber kartou dňa 15.9.2011).

37. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

38. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

39. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

40. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

41. Súd je toho názoru, že ust. bodu 9. článku X. zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 26.7.2002 v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľa nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

42. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

43. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

44. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. V danom prípade mal úspech vo veci žalovaný, no súd mu náhradu trov nepriznal, keďže mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.